

šamo Brunetovo knjigo „Telovadba v ljudski šoli“, ki pa jo pisatelj na str. 36 omenja. Ni pa omenjena v tej zbirki najbolj razširjena družabna igra z žogo, lawn-tennis, ki se tudi pri nas že ali še igra s precejšno vnemo. Na srednjih šolah, posebno v srednjih in višjih razredih, je nogometna igra — football — izpodrinila vse ostale mladinske igre, tako da igre z malo žogo uprizarjajo le še mlajši učenci. A bolje bi bilo, da se nadomesti divjanje z veliko žogo vsaj pri naraščaju z milejšimi oblikami žogalnih iger. V ta namen je Pivkova knjiga dobro došla, tem bolj, ker je opremljena z jasnimi navodili in nazornimi načrti. — Namesto „proževina“ bi naj ostalo „gumi“ ali „kavčuk“, „plosk“ ob kolena bi zamenil s „tleskom“, podajanje v „okrogli ulici“ = v kolobarju; namesto klica „gorje!“ rajši markantnejši „gori!“, „pozóvič“ naj bi se zval „poziváč“.

J. W.

„**Hasanaginica v slovenskih prevodih**“. Letos septembra meseca je dalj časa bival v Ljubljani mladi srbski znanstvenik, Uroš Džonić iz Belgrada. Proučeval je sledove srbske literature v slovenski književnosti. O tem predmetu pripravlja večjo študijo; za zdaj pa je v „Srpskem knjiž. glasniku“ (str. 695 sl.) priobčil razpravo: „Hasanaginica na Slovenačkom“. Narodna pesem „Hasanaginica“, ki igra v zgodovini jugoslovanske narodne pesmi toliko vloge, je bila na slovenski jezik prevedena dvakrat, objavljena pa petkrat (razen pozneje še po čitankah). Prvič jo je prevel dr. J. Zupan v Kr. Čbelici 1832, in sicer po izvorniku v Vukovi „Mali prostonarodni pesmarici“ (1814), drugič pa Cegnar v „Glasniku slov. slovstva“ 1854 po „Srpskih nar. pesmah“ 1846. Zupanov prevod je dober, a Cegnarjev je boljši. Zupanov prevod je izšel neizpremenjen 1849. in 1883. v Peruškovem ponatisu „Kranjske Čbelice“ (Krajčeva „Narodna biblioteka“). Da Zupan 1849 ni hotel nič popravljati, to je pač le slutnja Džonićeva; dalo se bo trditi, da 1849 Zupan ni imel več nikakršnega vpliva na novo izdanje. Cegnar je v prvem izdanju bolj pazil na točnost prevoda, v drugem na pravilnost stihov in „da se po jeziku čim bolj približa originalu“.

Dr. Fr. Ilešič.

Dr. Ivan Oražen, Med ranjenimi srbskimi brati. To knjigo, ki je izšla kot odtisk iz „Slov. naroda“, je v hrv.-srbskem jeziku izdala knjigarna G. Trbojević na Reki in sicer zdaj že v drugem izdanju. (Cena 40 v.)

Iz uredništva. Ker je bilo nujno potrebno zaključiti letos Murnikov roman „Hči grofa Blagaja“, je moralo uredništvo par člankov in književnih poročil, namenjenih za novembrsko in decembrsko številko, odložiti za prihodnji letnik.

